

[Korsgaard.]

jeg henstiller derfor, at Forslaget gøres til Genstand for en kort Behandling i Finansudvalget.

Rasmussen (Gylling): Den højtærede Finansminister har jo i de senere Aar haft det Held at kunne forelægge Forslag om Konvertering med nedadgaende Rente. Nu er Pendulet altsaa svinget til den modsatte Side, og vi maa finde os i at tage en Konvertering til en højere Rente end den nuværende Laanpris for disse Statslaansbeviser. Det Beløb, som i 1936 blev tegnet til 4 pCt., kommer denne Gang op paa 1 pCt. mere, alt taget i Betragtning, og det er der vist ikke noget at sige til, som Forholdene paa Pengemarkedet i det hele taget er. Jeg deler det Haab, som enkelte har, at det paa Grund af den korte Løbetid, som Laanet skal tegnes paa, vil være muligt inden alt for lang Tid at opnaa en anden og mere heldig Ordning.

Hartel: Det vilde være Synd at paa-staa, at vi har ret lang Tid til at tage Stilling til dette Forslag. Jeg siger det ikke, fordi jeg mener at kunne skaffe den højtærede Finansminister billigere Laanevilkkaar, men jeg gør det af rent formelle Grunde, idet jeg ikke ser, der er noget, som kunde hindre, at vi havde lidt mere Tid til at overveje et saadant Forslag, da det Konsortium, der overtager Laanet, allerede eksisterer, og man ikke kan vente, at nogle Timers Forsinkelse skulde ændre Laanebetingelserne.

Jeg synes, der mangler Klarhed paa et Punkt, nemlig dette, om man ved at tage et Laan paa f. Eks. 3 Aar kunde opnaa endnu billigere Vilkaar, eller om det er saaledes, at kun et 1½ Aars Laan virker saa tiltrækkende paa Laanemarkedet, at Staten under de givne Forhold kan faa de billigst mulige Betingelser.

Det, der er Tale om, er jo i Virkeligheden en kostbar Konvertering, sammenlignet med de Vilkaar, hvorunder man forhen havde Pengene, men billig og gunstig i Forhold til de Vilkaar, der er paa Pengemarkedet i Dag og navnlig paa Obligationsmarkedet, saa for saa vidt kan jeg fuldt anbefale at gaa til den foreslaaede Transaktion. Det er jo givet, at Staten skal have disse Midler, og vi vil naturligvis derfor støtte Forslagets Gennemførelse, men jeg mener, som sagt, det kunde være rimeligt at faa Klarhed over det Punkt, jeg her har nævnt.

Til Slut vil jeg benytte Lejligheden til at takke Finansministeren, fordi det saakaldte Boggældssystem i Lovens § 4 er taget i Anvendelse. Det synes jeg er meget à propos i et Tilfælde som dette, hvor der er Tale om et Laan med kun 1½ Aars Løbetid.

Oluf Pedersen: Det foreliggende Lovforslag til Statslaan giver, siger den højtærede Finansminister, et dyrt Laan, og det er utvivlsomt rigtigt; at det er dyrt, staar i nær Forbindelse med Regeringens forfælede Valutapolitik. Det drejer sig jo om Gæld fra forrige Krig, som endnu ikke er betalt, og den skal heller næppe betales, naar der er gaaet 1½ Aar — jeg antager, at Vekselrytteriet skal fortsættes. Socialdemokratiets gamle Programpunkt om Afvikling af den offentlige Gæld er aabenbart forsvundet som saa meget andet godt i Programmet — tilbage har man naturligvis saa alt det daarlige. Det er sørgeligt, at det er gaaet saadan. Retsforbundet er imod offentlige Laan. Er der stiftet Laan, mener jeg, at Stifterne maa betale, men her har man ladet Børnene betale Renter, og efter den Udvikling, vi nu kan se, lader det til, at det endogsaa skal gaa ud over Børnebørnene. Det er dog for galt!

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til Lovforslaget. Det er jo rigtigt, at det beror paa et Skøn, om det i den givne Situation er mest fordelagtigt at optage et noget kortere eller et noget længere Laan. Det mest ønskelige havde naturligvis været — jeg maa sige, at det regnede jeg med før Krigen —, at en Del af Laanet kunde være optaget som et langfristet Laan, men det forbyder Forholdene nu, og man maa saa overveje, hvad der giver det bedste økonomiske Resultat i den givne Situation. I saa Henseende er det for det første min Opfattelse, at det giver den billigste Rente at tage et Laan netop med den Løbetid, der her er Tale om, og dernæst nærer jeg en vis Tro paa, at vi kan komme ind i mindre stramme Forhold paa Pengemarkedet. Den Anspændthed, der er i dette Øjeblik, hænger jo meget nøje sammen med de meget store Varekøb, der er foretaget, dels Betaling for Varer, der er gaaet ind, og dels Forudbetaling for Varer, der er købt, og det er ikke sikkert, at en saadan Beslaglæggelse af likvide Midler vil være ved i Aarevis. Men som sagt, jeg erkender, at det beror paa et Skøn, og det afgørende har for